

Za tohoto stavu věci mohl se žal. úřad právem dovolávati zásady vyslovené v nál. Boh. A. 170/19, totiž že vedlejší plnění smluvená stranami při prodeji nemovitosti jako odškodné za znehodnocení zbytku hospodářského komplexu připočítávají se ke zcizovací ceně, a uznal-li pak částku 50.650 Kč jako součást zcizovací ceny prodaných nemovitostí, nelze shledati, že by jeho výrok odporoval zákonu. — — — —

Č. 7789.

Zdravotnictví: O vhodnosti pozemku k založení hřbitova.

(Nález ze dne 6. března 1929 č. 15.754/27.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A. 5497/26.

V ě c: Obec J. proti ministerstvu veř. zdravotnictví a tělesné výchovy stran rozšíření hřbitova.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nevyhovělo žal. ministerstvo odvolání stěžující si obce, které tato podala proti výměru osp-é v P. z 18. června 1924, jímž prohlášen byl projekt obce na rozšíření konfesionálního hřbitova na sousední parcelu č. kat. . . za nepřipustný, poněvadž provedeným komis. šetřením bylo zjištěno, že pozemek ten se pro svoje poměry zemní a vodní k účelu tomu nehodí.

Pojednávaje o stížnosti do rozhodnutí tohoto podané, vycházel nss z těchto úvah:

Jak ze správních spisů vychází, rozhodovaly v daném případě politické úřady jakožto úřady, vykonávající podle § 2 lit. g) sanitního zák. č. 68/70 ř. z. zdravotně-policejní dozor nad tím, aby bylo šetřeno zákonů o místech pohřebních. Rozhodnutí této obec sama vyvolala a nenamítá, že k rozšíření hřbitova nebylo předchozího výroku úředního třeba, že úřad nebyl oprávněn vhodnost vyhlédnutého pozemku k rozšíření hřbitova předem zkoumati. Proto se také nss nemusil zabývati otázkou, zdali jde o výrok, jímž odepřeno bylo předchozí schválení, které úřady snad pokládaly za potřebné (snad ve smyslu nejvyššího rozhodnutí z 9. září 1772), či zdali rozhodnutí toto má povahu výroku určovacího, vydaného úřadem dozorčím na zakročení obce, nad jejíž činností se úřední dozor podle ustanovení svrchu citovaného provádí.

Po stránce materielně-právní vycházel žal. úřad z právního názoru, že k založení a tedy také k rozšíření hřbitova nejsou s hlediska zdravotního způsobilé takové pozemky, jichž půda jest takového rázu, že zabraňuje setlení mrtvol do ní vložených, nebo pozemky příliš vlhké, t. j. pozemky, v nichž se udržuje nebo jimiž protéká příliš mnoho t. zv. spodní vody. Proti tomuto právnímu názoru, jenž odůvodněn jest ostatně nejen povahou věci, nýbrž má i pozitivní základ v ustanovení dvor. dekretu z 23. srpna 1784 sv. 6. str. 549 Sbírký Josefa II., stížnost námitek neformuluje, namítajíc toliko po stránce skutkové, že provedené šetření neposkytovalo dostatečného podkladu pro úsudek, že vyhlédnutý pozemek je do té míry vlhký, že k účelům hřbitovním se nehodí.

Tuto procesně-právní námitku neshledal však nss důvodnou. Neboť stížnost především přehlíží, že žal. úřad odepřel projektu obce udělení zdravotně-policejní schválení nejen pro závadnost vyhlédnutého pozemku co do poměrů vodních, nýbrž i proto, že ani složení půdy nevyhovuje. Učinil tak na základě komis. šetření, při němž bylo zjištěno, že půda skládá se zde z jílu se zcela nepatrnými stopami písku, tedy ze zeminy neprodyšné, jež nepřipouští rychlého tlení mrtvol, a že se proto pozemek ten k účelům hřbitovním velmi málo hodí. Proti této části odůvodnění stížnost námitku neuplatňuje, nenamítajíc ani, že zjištění o složení půdy nestalo se způsobem správným, ani že zjištěné geologické složení půdy pro účely hřbitovní se hodí, aniž že nevhodnost půdy tohoto složení k účelům hřbitovním neopravňovala žal. úřad, aby zdravotně-policejní souhlas odepřel. Sluší proto již tento důvod sám o sobě uznati za dostatečný, aby založení hřbitova na řečených pozemcích bylo s hlediska zdravotně-policejního bráněno.

Č. 7790.

Z á v o d n í v ý b o r y. — Ř í z e n í s p r á v n í. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: I. Zvolený člen závodního výboru je legitimován ke stížnosti na nss do rozhodnutí rozhodčí komise, kterým byla zrušena provedená volba záv. výboru. — II. Důsledkem § 35, odst. 2. vl. nař. č. 2/22 platí pro řízení před rozhodčí komisí podpůrně také předpisy §§ 211 a 212 civ. řádu soud.

(Nález ze dne 6. března 1929 č. 4518.)

V ě c: František M. v K. proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech stran volby závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. nálezem zrušila rozhodčí komise dle zák. o záv. výborech v K. provedenou volbu do záv. výboru lázeňských zaměstnanců v K. a to v podstatě z toho důvodu, poněvadž za volební osudí bylo proti předpisu § 16 vol. řádu použito otevřené lepenkové krabice a tato závada mohla mítí vliv na výsledek volby.

Uvažuje o stížnosti Františka M., jenž při svrchu uvedené volbě byl zvolen za člena závodního výboru, musil nss v prvé řadě přihlédnouti k tvrzení odv. spisu žal. úřadu, že st-li nedostává se legitimace ke stížnosti na nss, ježto sám námitku proti volbě záv. výboru nepodal a řízení o námitkách Ondřeje H., jež vyřízeny byly nař. rozhodnutím, jako strana se nezúčastnil. Nss nemohl však z důvodů žal. úřadem relevovaných upřítí st-li legitimaci ke stížnosti, neboť pro otázku jeho legitimace je rozhodnou jediné ta okolnost, zda stížností naříkaný nález je dle svého obsahu způsobilým, aby zasáhl do subj. práv st-lových (§ 2 zák. o ss.). Poněvadž nález ten prohlašuje za neplatnou volbu záv. výboru a tím i volbu st-le za člena tohoto výboru, nemůže býti pochybnosti o tom, že dotýká se přímo práv st-lových. Nelze proto st-li brániti, aby proti případnému porušení svých práv hájil se stížností k nss-u. Bylo tedy o stížnosti jeho věcně rozhodnouti.